

A születésnap

ma
századik születésnapodon
2011. április harmincadikán
arra a vihara gondoltam papa
amely fákat csavart ki tövestől
és temetőnk sírköveit
döntötte a földre
mintha a teljes életed
zuhogott volna végig
az otthoni síkon
abban a fürgetegben
s ahogy a villámok
kettészelték
a sötét felhő-gomolyt
egy egész század
pokol-útjai váltak láthatóvá
átlótt csuklód színe-vére
kifolyt ott a távoli
Felső-Színevér
harc terein azon a nyárutón
amikor sebeket kötözve
áldozat lettél magad is
miként a történelem
többi névtelenje ugyanott
a menekülés
fekete éjszakái
és nappalai között
az esők áztatta úttalan utakon
mellöttük a ronccsá lőtt
szekerek ágyúk autók
mindkét irányban
meg a felpöfödt állati tetemek
számlálatlanul
hoztad magadban

a bombák és gránátok süvöltését
a megsebzett föld
felszakadt göröngyei
röptükben sírtak
akárha riadt madársereg
benned pedig az égő lázak útja
Munkács Kassa Miskolc Budapest
emlékek nélkül veszett el valahány
csak a szomjúság maradt
meg a vonatkerekek kattogása
és a töméntelen
temetetlen halott
a megállók között
felhasadt bordák kifordult belek
hiányzó végtagok csendje
s hogy hiába volt a szándék
megmenteni őket
semmi esélyed sem volt apám
s bizony együtt pusztultak velük
kedvenceid
a büszke csillag-homlokú mének
meghalt bennük
a lassú ügetés álma
s a kancák hívó szerelmes
pata-dobaja is
az otthoni legelő
barnára égett nyara felett
vércse vijjogott
s ölyvek szárnyaltak fel
a nap magasába
a lápon túl pedig
vérvörös édeni dinnyék
hús belseje csordult életadón
s ha most megidézem
akkori jöttöd
mintha csuklód felett
a vérfoltos kötés
eggyé bilincsezné
az egész századod
az üresen lebegő
köpeny-újj alatt

s hogy ma
századik születésnapodon
ennek a múltnak az árnya
tornyosul elém
és sírodtól immár
jeruzsálemi messzeségből nézlek
ahogy a Hadak Útján
sebeket kötözve menetelsz
világok szanitéce

Gál Sándor (1937)